Poporul credincios – între un stat totalitar și conducerea apostată a Patriarhiei

Documentele de identitate biometrice

Poporul credincios – între un stat totalitar și conducerea apostată a Patriarhiei

Introducerea din august 2021 a documentelor de identitate biometrice au suscitat din nou discuții și controverse aprinse, în cadrul cărora și Patriarhia Română a făcut o declarație, prin purtătorul de cuvânt Nicolae Bănescu. Acest punct de vedere nu reprezintă sub nici o formă convingerile poporului credincios, care se simte descoperit, fără ocrotire și cârmuire duhovnicească în condițiile din ce în ce mai dificile în care este nevoit să-și ducă viața creștinească.

Instituția oficială a B.O.R. s-a lepădat încă o dată de poporul credincios, pe care l-a trădat și în Creta 2016 și la Referendumul din 2018, iar acum o face și în problema documentelor de identitate biometrice, despre care a declarat prin purtătorul de cuvânt al Patriarhiei că ”nu au nici o relevanță spirituală sau religioasă”. În acest fel, oficialii B.O.R. se leapădă de răspunderea față de credincioși, precum fariseii și cărturarii s-au lepădat de Mântuitorul Iisus Hristos, pe care L-au predat lui Pilat să fie răstignit. Prin acest gest de lașitate, Patriarhia Română dă libertate statului – adică puternicilor acestor vremuri, spre a răstigni acest popor atât de credincios și docil. După toate mărturiile, consecințele acestui proces atât la nivel spiritual cât și existențial sunt incalculabile. Corpul de conducere al B. O. R. este absolut liber să accepte orice formă de control și îndosariere electronică, privitor la toate sferele vieții private și publice, dar nu poate impune în același ton cu statul, ca obligatorie, această măsură întregii populații, după bunul plac. Scoțând din spațiul teologic problema biometriei, precum și proporțiile pe care le-a luat asaltul tehnologic, cibernetic și informatic în întreaga lume, este o sfidare cum nu se poate mai gravă la adresa fiilor

Bisericii noastre Ortodoxe.

Oameni de știință, specialiști din toate domeniile s-au pronunțat cu toată probitatea științifică asupra implicațiilor pe care le are acest sistem, în toate sferele de viață, iar Sfinții Părinți ai Bisericii, din vechime și până astăzi, au tâlcuit cu mărturii fără echivoc că acest sistem este forma de înregimentare a oamenilor de către regimul antihristic, și de control a întregii populații de pe Glob (a se vedea materialul Dr. Katherine Albrecht: Mesaj pentru România privind actele biometrice: https://ortodoxiacatacombe.wordpress.com /2020/01/19/dr-katherine-albrecht-mesaj-pentru-romania-privind-actele-biometrice și video: https://www.youtube.com/watch?v=VcY6IB-55iM).

Așa cum declară acum Patriarhia Română, că aceste documente cu CIP nu au nici o relevanță spirituală și religioasă, tot astfel va susține și când se va propune și impune implantul cu CIP în corpul uman, și însăși pecetluirea ca lepădare definitivă de Dreapta Credință și înrobirea definitivă a ființei umane. De aceea au spus Marii Duhovnici contemporani, printre care și părintele Iustin Pârvu, că cei care vor accepta primele forme de compromis în acest domeniu electronic, le vor accepta pe rând pe toate celelalte, până la lepădarea totală. Sfinții Mari ai Bisericii au spus că instituția Bisericii va cădea în apostazie, și iată confirmarea: acceptarea cu cea mai mare ușurință a ereziilor, asumarea prin tăcere și neimplicare a răsturnărilor împotriva firii și a degradării morale generalizate, precum și acceptarea sistemului biometric de control și monitorizare electronică a populației.

Unde au rămas în aceste condiții, libertatea religioasă, de conștiință, nediscriminarea pe criterii religioase, etnice, de cultură și tradiții, prevăzute de condițiile stabilite pentru integrarea țării noastre în UE? De ce Statul român nu respectă aceste criterii asumate în vederea aderării, și pe care acum le încalcă în mod sfidător și flagrant? De ce Patriarhia Română nu veghează la respectarea celor mai elementare legi după integrarea României în UE, privitoare la păstrarea Dreptei Credințe, a tradițiilor și culturii acestui popor, și nu ia atitudine împotriva celor mai distructive ideologii legate de viața, sănătatea și normalitatea legilor firii? Poetul Mihai Eminescu spunea că Biserica este Mama Spirituală a poporului român. Cum se regăsește în această calitate astăzi instituția B.O.R?

Eliminarea oricărei opțiuni sau alternative în privința documentelor de identitate biometrice și discriminarea pe seama lor, conduce cu siguranță spre un sistem

dictatorial legat de viața privată, civică și religioasă a persoanei. Cum poate tăcea întregul corp de conducere al B.O.R. și clerul în situații atât de critice, și în astfel de momente cruciale pentru soarta Bisericii și a poporului credincios? Unde este glasul și mărturia atâtor Sfinți din toate timpurile și a Marilor Duhovnici contemporani, despre aceste vremuri și mărturia explicită despre tot ceea ce se petrece sub ochii noștri ca semne de apocalips? Unde și când ne-am pierdut Credința și Harul atât de ușor in ultimii 30 de ani, încât nu mai putem discerne timpul special pe care îl trăim? Nu ne sunt de-ajuns dezastrele și prăbușirile în care am căzut deja, și amenințările la care suntem expuși cu atâta repeziciune?

Experiențele trecute din viața Bisericii și a lumii întregi nu ne-au ajutat cu nimic spre o înțelepțire, de aceea, dacă nu ne vom întoarce spre Dumnezeu cu toată inima și pocăința, ne vom merita soarta a tot ceea ce o să vină peste noi. Lepădarea și denaturarea Dreptei Credințe, ideologiile cele mai distructive duse până la extrem chiar și la nivelul copiilor, nu vor putea ocoli pe nimeni dintre cei care au contribuit și au consimțit la aplicarea lor.

Bunul Dumnezeu să ne trezească pe toți și să ne întoarcă până ce nu-i prea târziu. A sosit însă și vremea ”ca fiecare să se salveze cum poate” (Arhim. Ioanichie Bălan).

”Este mult mai târziu decât credem!” – Ieromonah Serafim Rose.

Istorisirea de mai jos spune explicit și despre ceea ce se petrece acum în lumea în care trăim și la care suntem martori. Să luăm aminte!

Vedenia înfricoșătoare a unui pustnic

”În anul 614 d. H. în pustia Palestinei trăia un sfânt ascet care se nevoia cu cei 12 ucenici ai săi. Într-o dimineață i-a chemat și le-a spus:

– Dragii mei fii duhovnicești, să știți că de la Răsărit va veni urgie mare peste noi. În noaptea trecută, pe când dormeam, am avut o vedenie înfricoșătoare. Se făcea că mă aflam în interiorul Sfântului Jertfelnic al Bisericii Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, iar acolo erau câțiva clerici, arhierei, arhimandriți, preoți și monahi. Deodată, pe ușa bisericii a pătruns un pârâu învolburat plin cu murdării, care a acoperit podeaua bisericii și, intrând prin Ușile Împărătești, a ajuns în Sfântul Altar și a înconjurat Sfânta Masă.

Văzând acestea, am alergat și m-am urcat pe treptele Altarului, pentru ca picioarele și rasa să nu-mi fie murdărite de mizeriile acelea. Apoi m-am întors către clerici, care rămăseseră în picioare, nemișcați, în vreme ce murdăria le acoperise picioarele până la genunchi. Stăteau acolo râzând și glumind, de parcă nimic nu s-a întâmplat. Atunci le-am spus cu furie și mânie: ”Ce faceți, nu vedeți mizeriile, nu vă îngrijiți să curățați biserica?” Însă ei au rămas în continuare nesimțitori. Văzând lângă trepte doi îngeri frumoși la chip, i-am întrebat de unde vin aceste mizerii rău-mirositoare și cum pot fi curățite. ”Vezi tu, mizeria aceasta provine, pe de o parte de la clerici, iar pe de altă parte, de la laici și ea va fi curățită prin foc și prin sabie!”

În dimineața zilei următoare, perșii au venit și l-au înjunghiat pe părinte și pe ceilalți sfinți asceți care n-au putut fugi, pe când ucenicii lui au fugit. După ce perșii au intrat în Ierusalim, pe unii i-au înjunghiat, pe alții i-au luat robi, iar sângele celor omorâți curgea în râuri pe drumuri. Cadavrele umpluseră piețele cetății. Atunci au luat ca pradă și Sfânta Cruce, pe care mai târziu împăratul Heraclie, după ce i-a biruit pe perși a adus-o înapoi și a așezat-o pe Golgota…” (Pocăința, poarta mântuirii, Ed. Cartea Ortodoxă, Ed. Egumenița, 2007, pp. 105-106)

Rareș Matei